

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40C/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114225312
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114225312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou Mgr. Annou Mihálikovou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeným splnomocneným zástupcom: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti odporkyni: M. F., U.. XX.XX.XXXX, F. R. Ž., K. A. XXXX/XX, Š. D.L. E. A., o zaplatenie 284,21 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 160,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne z dlžnej sumy od 29.11.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a .

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 9,56 Eur a iných trov konania vo výške 2,16 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.07.2014 sa navrhovateľ proti odporkyni domáha zaplatenia peňažného plnenia v celkovej výške istiny 284,21 Eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 29.11.2014 do zaplatenia - ako pohľadávok z titulu účastníkmi uzavretých zmlúv o pripojení č. A5476173 zo dňa 26.01.2011 a jej dodatku z toho istého dňa, č. A4730444 zo dňa 26.11.2009 a jej dodatku z toho istého dňa a č. A2456354 z 28.6.2006, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky, z toho nárok na zaplatenie sumy vo výške 160,21eur ako nezaplatenú cenu za poskytnuté služby vyfakturovaných v období 07/2013 - 08/2013 a na zaplatenie sumy 124 Eur ako nárok na náhradu skutočnej škody zodpovedajúcej vzniknutej výške rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ktorú odporkyňa navrhovateľovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť pod dobu viazanosti a následne poručila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby uplatňujúc tento čiastkový nárok namiesto pôvodne dohodnutej zmluvnej pokuty (vo výške 124 Eur), plniacej okrem iného i funkciu paušalizovanej náhrady škody pre prípad porušenia zmluvy, v reakcii na označenie príslušného ustanovenia dodatku k zmluve o dojednaní zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. XCo/XX/XXXX a z toho vyplývajúcej povinnosti navrhovateľa ako dodávateľa služby zdržať sa používania tejto podmienky. Odporkyni bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku. Navrhovateľ vypožičal

odporčyni tri ks SIM kariet, ktoré umožňujú odporčovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXX. Podľa naznačeného výpočtu skutočnej škody navrhovateľ vychádzal pri mobilnom telekomunikačnom zariadení Q. X. poskytnutého odporčyni na základe dodatku k zmluve zo dňa 26.1.2011 z jeho predajnej ceny 419,61 Eur a akciovej ceny 350 Eur a vyčíslil skutočnú škodu vo výške 69,61 Eur a na základe dodatku k zmluve z 26.11.2009 pri Huawei E1752 USB modem z predajnej ceny 60 eur a akciovej ceny 5 Eur vyčíslil skutočnú škodu vo výške 55 Eur.

Navrhovateľ výzvou zo 14.11.2013 oznámil odporčyni sumu neuhradených faktúr za zúčtovacie obdobie 7/2013 a 8/2013 v celkovej výške 160,21 Eur, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Súčasne z dôvodu porušenia zmluvných povinností v súlade s uzatvoreným dodatkom k zmluve o pripojení a platných všeobecných podmienok bola odporčyňa upozornená na povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 400,94 Eur a poplatok za mimosúdne vymáhanie vo výške 44,89 Eur. Na splnenie peňažného dlhu navrhovateľ poskytol odporčyni lehotu do 28.11.2013. Odporčyňa na túto výzvu nereagovala ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Počnúc od 29.11.2013 je odporčyňa v omeškaní s plnením peňažného dlhu.

Odporčyňa po tom, ako jej súd dňa 27.10.2014 doručil návrh navrhovateľa spolu s prílohami a výzvou súdu na písomné vyjadrenie, vrátane procesných poučení v zmysle ust. §§ 114 a nasl., § 120 OSP, sa k návrhu navrhovateľa v súdom určenej lehote ani dodatočne písomne nevyjadrila.

Súd vo veci, ktorá je podľa ust. § 200ea ods.1 OSP drobným sporom (ktorej hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 eur), v ďalšom priebehu konania rozhodol o návrhu navrhovateľa bez nariadenia ústneho pojednávania, rozsudkom vyhláseným za splnenia podmienok podľa ust. § 115a ods.2, § 156 ods. 3 OSP, vychádzajúc z obsahu spisu, najmä listinných dôkazov predložených navrhovateľom, majúc tak i vzhľadom na procesnú nečinnosť odporčyne v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v tejto veci za preukázaný skutkový stav veci (§ 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP) tak, ako ho opísal vo svojich tvrdeniach navrhovateľ v odôvodnení cit. návrhu na začatie konania, na základe ktorého súd vyvodil nasledovné skutkové a právne závery:

Navrhovateľ a odporčyňa spolu uzavreli v návrhu označené zmluvy o pripojení v znení ich dodatkov a všeobecných podmienok ako neoddeliteľnej súčasť zmlúv, s predmetom poskytovania elektronických komunikačných služieb, podľa ust. § 43 a nasledujúcich zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Za podmienok dohodnutých v dodatkoch k zmluve o pripojení č. A5476173 z 26.1.2011 na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby cez pevné pripojenie okrem iného navrhovateľ odporčyni poskytol telekomunikačné zariadenie Q. X. s viazanosťou 24 mesiacov (od 26.1.2011 do 6.7.2014) za zľavnenú predajnú cenu vo výške 349,999 Eur a k zmluve o pripojení č. A4730444 zo dňa 26.11.2009 telekomunikačné zariadenie Huawei E1752 USB modem s viazanosťou na 36 mesiacov (od 26.11.2009-21.6.2014) za zľavnenú predajnú cenu 5 Eur uplatňujúc, ako je uvedené, časť nároku z titulu náhrady škody vo výške rozdielu medzi vtedajšou všeobecnou predajnou cenou a zľavnenou akciovou cenou, podľa predloženého výpisu z evidencie navrhovateľa. Vychádzajúc z predmetu zmluvy - o poskytovaní elektronických komunikačných služieb a účastníkov tohto zmluvného vzťahu - dodávateľa služieb, vykonávajúceho ich dodávku v rámci svojej podnikateľskej činnosti a fyzickej osoby ako nepodnikateľa - spotrebiteľa dodávaných služieb súd tento zmluvný vzťah posudzoval v súlade s platnými právnymi normami na ochranu spotrebiteľa predovšetkým úpravu piatej hlavy prvej časti - spotrebiteľské zmluvy, §§ 52 a nasl. Obč. zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V rámci dohodnutých podmienok poskytnutia zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilných telekomunikačných zariadení sa odporčyňa ako účastníčka v cit. dodatkoch k zmluve o pripojení popri dojednaní 24 a 36 mesačnej viazanosti v zmluvnom vzťahu tiež okrem iného zaviazala v bode 2.5 dodatkoch (ktorých znenie je rovnaké, len zmluvná pokuta je dohodnutá v rozdielnej výške), že po dobu viazanosti (odo dňa uzatvorenia dodatku) zotrúva v zmluvnom vzťahu a po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, nepožiadá o vypojenie z prevádzky alebo dočasnú deaktiváciu

SIM karty, sa nedopustí takého konania, alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet, aby pred uplynutím doby viazanosti v zmluvnom vzťahu navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal alebo aby z tohto dôvodu bol navrhovateľ nútený účastníkovi v tejto dobe dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie verejných mobilných telefónnych služieb podľa nej a ako dôsledok nesplnenia účastníkom prijatých záväzkov v dodatku k zmluve o pripojení strany medzi inými dohodli povinnosť odporkyne ako účastníka zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 69 Eur a 331,94 Eur.

Súd konštatuje, že navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb podľa dojednaní účastníkov v zmluve o pripojení v znení jej dodatku, vrátane všeobecných podmienok navrhovateľa ako súčasť zmluvy, čo do dôvodu a výšky osvedčil predložením jednotlivých faktúr, spolu vo výške istiny pohľadávky z tohto titulu (§ 42 ods.4 písm. a/ a b/ cit. zák. č. 610/2003 Z.z.) 160,21 Eur. Sú to faktúry vyhotovené k 15.7.2013 so splatnosťou k 29.7.2013 č. XXXXXXXXXX (na tel. č. XXXX XXX XXX) na sumu 36,23 Eur, č. XXXXXXXXXX (na tel. č. XXXX XXX XXX) na sumu 60,96 Eur a č. XXXXXXXXXX (na tel. č. XXXX XXX XXX) na sumu 36,76 Eur faktúry vyhotovené k 15.8.2013 so splatnosťou do 29.8.2013 č. 2206141644 (na tel. č. XXXX XXX XXX) na sumu 3,36 Eur, Č. XXXXXXXXXX (na tel. č. XXXX XXX XXX) na sumu 19,88 Eur, č. 2206151316 (na tel. XXXX XXX XXX) na sumu 3 Eur. Odporkyňa, ako už je uvedené v konaní procesne nečinná, v priebehu konania netvrdila, ani nepreukazovala opak tvrdení navrhovateľa (§ 120 ods. 3 OSP), ani súd v konaní vykonaným dokazovaním nezistil žiadny dôkaz spôsobilý vyvrátiť alebo spochybniť tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy o základe a výške tejto časti jeho nároku. Súd preto návrhu v tejto časti, o zaplatenie istiny 160,24 Eur z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v zmysle cit. právnej úpravy zák. č. 610/2003 Z.z., ako dôvodnému vyhovel, vrátane nároku na zaplatenie príslušenstva - úroku z omeškania so splnením tohto peňažného záväzku, za čas omeškania počnúc od prvého dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dodatočnej lehoty poskytnutej odporkyni v pokuse o pokonávkou na splnenie záväzkov (do 28.11.2013), vo výške úroku ustanovenej v zmysle ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov ("Obč. zák.") v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k časti uplatneného nároku navrhovateľa z titulu náhrady škody (124,- Eur) spôsobenej navrhovateľovi porušením zmluvných povinností odporkyňou zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby, navrhovateľ sám svoj nárok v tejto časti čo do jeho právneho základu a obmedzenie čo do jeho výšky (pokiaľ ide o nárok na náhradu skutočnej škody vo vzťahu k pôvodne dojednanej zmluvnej pokute, okrem iného ako paušalizovanej náhrady škody) odôvodnil odkazom na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove v inej veci pod sp. zn. 6Co/91/2011, v ktorej súd označil ustanovenie v dodatku k zmluve o pripojení, v ktorej je dohodnutá výška zmluvnej pokuty, za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhovateľ ďalej zdôraznil účel zmluvnej pokuty ako občianskoprávneho inštitútu, ktorá mala v dodatku k zmluve o pripojení plniť okrem iného i funkciu paušalizovanej náhrady škody, ktorá by mohla navrhovateľovi vzniknúť v prípade, ak na jednej strane navrhovateľ svoj záväzok poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, odporkyňa si však svoju základnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby naopak nesplnila.

Navrhovateľ prihladájú práve na právne dôsledky právoplatného rozhodnutia súdu o neprijateľnosti zmluvných podmienok, namiesto zmluvnej pokuty (§ 544 a nasl. Obč. zák.), ako inštitucionalizovaného zabezpečovacieho právneho prostriedku, slúžiaceho okrem iného na účel paušálnej náhrady škody, navrhuje odporkyňu zaviazat povinnosťou náhrady skutočnej škody (§ 420 ods.1, §§ 442 a nasl. Obč. zák.), ktorá mu bola spôsobená porušením zmluvných povinností odporkyňou ako účastníkom zmluvy o pripojení - zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Z odôvodnenia tejto časti jeho návrhu je zrejme súvislosť zmluvných dojednaní o zľavenej cene telekomunikačného zariadenia s dojednaním o minimálnej dobe viazanosti účastníka v zmluvnom vzťahu a tiež s dojednaním o zmluvnej pokute - ako je už uvedené, v tomto prípade však formou neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Posudzujúc najskôr právny základ uplatneného čiastkového nároku na náhradu škody z hľadiska relevantnej hmotnoprávnej úpravy v ust. § 420 ods.1, ods. 3 Obč. zák. a existenciu jednotlivých predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa citovanej právnej úpravy (vyžadujú sa súčasne: 1/ porušenie právnej povinnosti, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a 4/ zavinenie zodpovedného subjektu) súd prejednávajúci túto veci si pre posúdenie dôvodnosti nároku na náhradu škody, navrhovateľom vyčíslenej a uplatnenej vo výške rozdielu medzi predajnou (akciovou) a všeobecnou (tzv. trhovou) cenou mobilného telekomunikačného zariadenia odporkyňi, používajúcej prípadne i ďalšie zvýhodnenia podľa zmluvných dojednaní, plne osvojuje vyššie právny názor v rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2Co 137/2010 : „Odvolací súd pritom nevidí žiadny dôvod na vyvodenie konzekvencií k inej ako dohodnutej kúpnej cene 1,- Sk, pre ktorú sa operátor dobrovoľne v rámci svojej „ofenzívnej“ politiky rozhodol. Inú ako predajnú cenu (1,- Sk) zaplatenú na základe kúpnej zmluvy preto odvolací súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú.“

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha náhrady škody z titulu porušenia zmluvných povinností odporkyňou. Je pritom namieste zdôrazniť, že kúpna cena mobilného telekomunikačného zariadenia v cit. dodatku k zmluve o pripojení je výsledkom zmluvného konsenzu účastníkov zmluvy, z ktorých navyiac navrhovateľ bol tým, ktorý podmienky zmluvy pripravoval a predkladal v podobe tzv. formulárovej zmluvy odporkyňi - spotrebiteľovi bez reálnej možnosti ich ovplyvnenia druhým účastníkom a takáto výslovné dojednaná kúpna cena (žiadnu inú zmluva neobsahuje), prijatá odporkyňou na základe a v rámci akciových predajných zliav ponúkaných navrhovateľom potenciálnym účastníkom, nebola inak individuálne dojednaná napr. formou podmieneného právneho úkonu vo vzťahu k dodržaniu doby viazanosti zmluvy, hoci dojednanej tým istým dodatkom k zmluve. So zreteľom na uvedené preto súd tvrdenia navrhovateľa o akejkolvek inej ako účastníkmi v zmluve dohodnutej kúpnej cene telekomunikačného zariadenia pre potreby určenia výšky skutočnej škody navrhovateľovi nemohol akceptovať.

Abstrahujúc podstatným pre rozhodnutie súdu bolo posúdenie otázky, či možno rozdiel medzi predajnou a akciovou sumou požadovať za skutočnú škodu. Podľa názoru súdu takýto záver nemožno urobiť. Skutkové odôvodnenie požadovaného nároku navrhovateľa nezodpovedá kvalifikačným znakom skutkovej podstaty škody uvedených v §-e 420 Občianskeho zákonníka. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je v prípade, ak obsahuje aj ustanovenia o poskytnutí mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia za príslušnú kúpnu cenu zmluvou, ktorá reálne obsahuje aj prvky kúpnej zmluvy, charakterom pritom ide stále o zmluvu spotrebiteľskú. V prípade, ak mobilný operátor poskytne druhému účastníkovi zmluvy spotrebiteľovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie so zľavou z kúpnej ceny, je potrebné považovať takúto určenú kúpnu cenu za konečnú a považovať ju teda za takto dohodnutú účastníkmi zmluvného vzťahu.

Ak sa predávajúci rozhodne sám takýmto spôsobom určiť kúpnu cenu mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, nemôže zároveň tvrdiť, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti odporcom riadne poskytovať plnenia za dohodnuté služby teda porušením tejto zmluvnej povinnosti účastníkom mu vznikla škoda a tak umelo navodiť zodpovednosť kupujúceho za škodu. Súd práve v tomto vidí logický rozpor. Predávajúci poskytol zľavu z ceny mobilného telefónu z úplne iného dôvodu. Jeho prioritným cieľom bolo až agresívnou formou obchodnej politiky - „boj o nových zákazníkov“ - t.j. získať nových zákazníkov za každú cenu, ktorej dôsledkom je pre predávajúceho aj istá strata, s ktorou musí rátať pri takejto ofenzívnej obchodnej politike. Jednoznačne možno uzavrieť, že nemožno hoci aj v dôsledku preukázaného neplnenia si povinnosti odporcu vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy, zľavu z kúpnej ceny stotožňovať s právnym inštitútom škody. Argumentáciu navrhovateľa považuje súd v tomto prípade za účelovú, keďže zlyhali iné prostriedky, ktorými sa snažil zmluvne zabezpečiť riadne plnenie povinnosti spotrebiteľa (sankcia vo forme zmluvnej pokuty). Na tomto závere súdu nemení ani vyhlásenie účastníka uvedené v jednotlivých dodatkoch k zmluvám v Článku 3.7 tohto dodatku, že si je vedomý, že mu je mobilný telefón poskytnutý so zľavou z kúpnej ceny, a že nedodržanie záväzku z jeho strany by spôsobilo, že podniku vznikla škoda. Takto vopred dané vyhlásenia (navyše spísané na vopred predtlačenom formulári, ktoré druhý účastník zmluvy reálne ani nemôže ovplyvniť, nemá žiaden vplyv na objektívne posúdenie okolnosti, či vôbec nejaká škoda skutočne vznikla.

Preto i konajúci súd, popri stanovisku, že tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy nepredstavujú spoľahlivý a hodnoverný skutkový základ preukazujúci vznik skutočnej škody (§ 442 ods.1 Obč. zák) navrhovateľovi v ním uvádzanej výške - a to ani pre prípad prijatia jeho konštrukcie, ktorou škodu odôvodňuje - zastáva primárne stanovisko, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ako jedného zo zákonných predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti odporkyne podľa cit. ust. § 420 ods.1 Obč. zák. Preto jeho návrh proti odporkyne v tejto časti - o náhradu škody - keďže navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie základu uplatneného nároku, ako v celom rozsahu nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd vzhľadom na len čiastočnú úspešnosť oboch strán v občianskom súdnom sporovom konaní rozhodol podľa ust. § 142 ods.2, pričom vychádzal z toho, že zo žalovanej istiny 284,21 Eur priznal navrhovateľovi istinu vo výške 160,21 Eur, teda pomer úspešnosti účastníkov súdneho sporu bol 56,37 % u navrhovateľa a 43,63 % u odporkyne, z toho čistý úspech navrhovateľa predstavoval 12,74 %. Navrhovateľ žiadal zaviazat' odporkyňu k náhrade trov konania - t.j. zaplateného súdneho poplatku vo výške 17 Eur a trov právneho zastúpenia v rozsahu dvoch úkonov právnych služieb vyúčtované vo výške 75,07 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu - 2x 23,24 Eur, 2x režijný paušál 8,04 Eur, t.j. spolu 62,56 Eur + 12,51 Eur ako 20 % DPH). Takto vyčíslené trovy právneho zastúpenia sú v súlade s platnou vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov ust. § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods.1 písm. a), c), § 16 ods. 3, ust. § 18 ods. 3 cit. vyhl. v spojení s ust. § 22 ods. 1, 2 zákona č. 222/2004 o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Podľa vypočítaného pomeru úspešnosti súd priznal navrhovateľovi ako úspešnejšiemu účastníkovi súdneho sporu náhradu trov konania vo výške 12,74 % uplatnených trov konania. Táto náhrada trov konania jednotlivo predstavuje sumu na súdnom poplatku 2,16 Eur a uplatnených trovách právneho zastúpenia 9,56 Eur. Spolu takto súdom priznaná suma náhrady trov konania navrhovateľa, na ktorých zaplatenie zaviazal odporcu, predstavuje 11,72 Eur. Navrhovateľ, ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, preto platobným miestom na poukázanie priznanej sumy náhrady trov konania, vrátane osobitne vyčíslených trov právneho zastúpenia (§ 151 ods.8 OSP), je v zmysle ust. § 149 ods. 1 OSP účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).